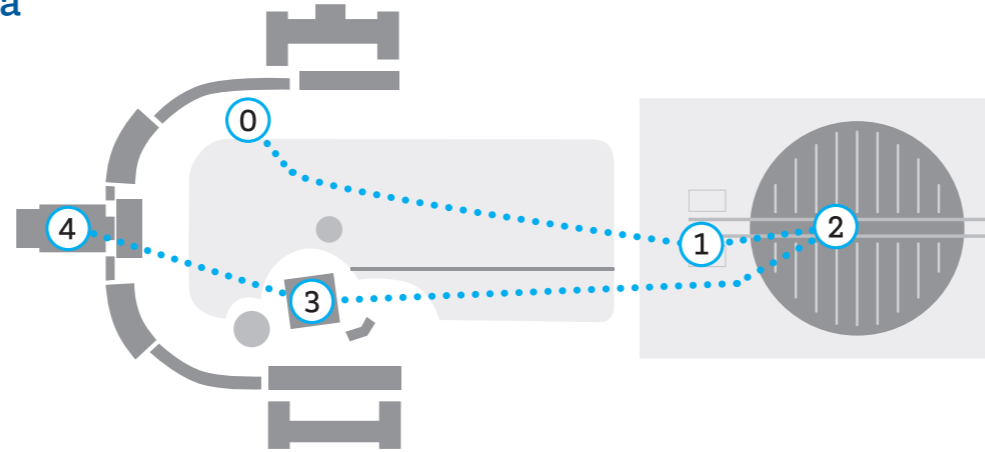

Stacje programu pielgrzymy

- 0 > Obok żłóbka
- 1 > Kaplica Najświętszego Sakramentu
- 2 > Bazylika Trójcy Przenajświętszej
- 3 > Kaplica Objawień
- 4 > Groby Widzących
(Bazylika Matki Boskiej Różańcowej)

0

WPROWADZENIE

Obok żłóbka

Rozpaczynam tę pielgrzymkę znakiem krzyża: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

W sierpniowym objawieniu Matka Boska Różańcowa kieruje do pastuszków – a za ich pośrednictwem do wszystkich wierzących – prośbę: „Módlcie, módlcie się wiele, czyncie ofiary za grzeszników, bo wiele dusz idzie na wieczne potępienie, bo nie mają nikogo, kto by się za nie ofiarował i modlił”.

Już rok wcześniej Anioł wzywał troje małych pasterzy do *modlitwy i ofiary*. W tej nieustannie powtarzanej w Fatimie prośbie, którą dzieci wypełniały całym swoim życiem, brzmi ewangeliczne wezwanie do świętości: „Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty” (1P 1,16). Przez *modlitwę* – uwielbianie Boga, będącego trynitarną komunią Miłości – poznajemy prawdę i ożywiamy naszą relację z Bogiem, przez którą On nas uświęca; ze współczującą miłością otwieramy się na potrzeby bliźnich. Przez *ofiary* podejmujemy życie na podobieństwo Chrystusa ofiarowującego w Eucharystii – życie dla innych, życie będące darem z siebie dla Boga za bliźnich.

Pielgrzymując do Sanktuarium Fatimskiego i pielgrzymując w głębi własnego serca, przyjmuję wezwanie Matki Boskiej Różańcowej do modlitwy i ofiary, do adoracji i współczucia, do życia skoncentrowanego na Bogu, które mnie doprowadzi do służby bliźnim. Podążając przez Plac Modlitwy, staję przed Bogiem Najświętszym, który mnie powołuje do świętości przez ofiarę swojego Syna – Jezusa.

1

ADORACJA: „MÓDLCIE SIĘ, MÓDLCIE SIĘ WIELE...”

Kaplica Najświętszego Sakramentu

Objawienia fatimskie rozpoczęły się od zaproszenia do adoracji Boga miłosiernego. Poprzez adorację utrwała się i pogłębia relacja między Bogiem a człowiekiem. Płynące z Fatimy wezwanie do modlitwy przypomina nam przeczucie św. Pawła, że dzięki modlitwie Duch Święty daje owoce w życiu człowieka wierzącego: „Zawsze się radujcie, **nieustannie się módlcie!** W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. **Ducha nie gaście (...)**” (1Tes 5, 16-19). Ta głęboka postawa przenika całe życie trojga dzieci z Fatimy, skupiając je na Bogu i podporządkowując je Bogu.

W obecności Najświętszego Sakramentu, w bliskości z Jezusem ukrytym, staję przed Bogiem i ofiarowuję Mu moje życie. W głębi duszy powtarzam modlitwę, której Anioł nauczył dzieci:

„O mój Boże, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie, kocham Cię. Proszę Cię, byś wybaczył tym, którzy nie wierzą, którzy Cię nie uwielbiają, którzy Cię nie kochają, którzy Ci nie ufają”.

*Jeśli poczuję taką potrzebę, mogę udać się do **Kaplicy Pojednania**. Z rąk Pani Różańcowej wypływało światło Boga, a pastuszkowie widzieli się w nim „wyraźniej niż w najlepszym zwierciadle”. Adoracja Boga zbliżył mnie do prawdy i przypomniał, że świętość – do której jestem powołany – jest wiernością tej prawdzie, a Sakrament Pojednania jest okazją, aby ją przyjąć.*

2

WEZWANIE: „ŚWIĘTYMI BĄDZCIE, BO JA JESTEM ŚWIĘTY” (1P 1,16)

Bazylika Trójcy Przenajświętszej

W duchu modlitwy i ofiary, w duchu ofiarowania całego życia Bogu dla dobra bliźnich, pastuszkowie przeżywają udręki swojego uwięzienia w Ourém (13 sierpnia 1917 roku). Całkowicie skupione na Bogu, dzieci martwią się przede wszystkim tym, że nie będą mogły być obecne na spotkaniu obiecanym Pani: „Jeśli nie zobaczylibyśmy więcej naszej matki, to nie ważne; gorzej gdybyśmy więcej nie zobaczyli Matki Boskiej”. Dzięki głębokiej postawie oddania Bogu, każda ich ofiara złożona jest za tych, którzy są daleko od Bożej miłości. Uświęceni przez Boga, pastuszkowie starają się nawrócić świat ku świętości, jednocząc się z uświęcającą ofiarą Syna Bożego.

W tej świątyni, w domu Boga, potwierdzam moją gotowość do podjęcia życia świętego, życia ofiarnego; abym mógł stać się narzędziem Bożego światła i powtarzać wraz z dziećmi fatimskimi:

„Tak, chcę ofiarować się Bogu, aby znieść wszystkie cierpienia, które On mi ześle jako zadośćuczynienie za grzechy, którymi jest obrażany i jako prośba o nawrócenie grzeszników”.

Mogę pozostać dłużej w bazylice Trójcy Przenajświętszej, aby kontemplować w prezbiterium obraz Niebieskiej Jerozolimy, do której – uświęcony w Chrystusie – jestem powołany. Wspólnota świętych, obmytych we krwi Baranka, jest horyzontem, do którego dążę i który jest moją nadzieją, moim zobowiązaniem wobec Kościoła i świata. W tej chwili formułuję konkretne zobowiązanie wobec Kościoła; czuję się powołany do wypełnienia tego zobowiązania.

3

WSPÓŁCZUCIE: „(...) CZYŃCIE OFIARY ZA GRZESZNIKÓW”

Kaplica Objawień

Prośba płynąca z Fatimy jest zaproszeniem do współczucia tym, którzy są „jak owce nie mające pasterza” (Mk 6,34). Jest wezwaniem do ofiarowania daru z siebie, do poświęcania się za innych, do ofiary z życia, która dopełni braki udręk Chrystusa (por. 1Kol 1, 24). Jest to prośba o życie na podobieństwo Jezusa, o bezwarunkowe oddanie się Bogu (por. J 19,30). Składać ofiarę za grzeszników to stawać się narzędziem Bożego miłosierdzia i współczucia.

U stóp Matki Boskiej Różańcowej, oddaję moje życie Bogu miłosiernemu:

„O Jezu, czynię to z miłości dla Ciebie, za nawrócenie grzeszników i za zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi”.

Mogę pozostać dłużej w Kaplicy Objawień i odmówić różaniec lub jedną z jego tajemnic. Matka Boska Różańcowa wielokrotnie prosiła pastuszków, aby odmawiali tę modlitwę, wyrażającą postawę Maryi, która zachowywała wszystkie sprawy

i rozważała w swoim sercu tajemnice życia Chrystusa (por. Łk 2,19). Rozważając w tajemnicach różańcowych życie Chrystusa, wspominam Jego ofiarę, przez którą i ja jestem uświęcony, w miarę jak uczę się żyć na podobieństwo Jego życia. Moją modlitwę ofiaruję za bliźnich.

4

ZAKOŃCZENIE

Groby widzących
(Bazylika Matki Boskiej Różańcowej)

Wezwanie do świętości, kierowane do nas w Ewangelii i przypomniane w Fatimie, to wezwanie dla wszystkich ludzi. W orędziu Matki Boskiej Różańcowej jest ono opisane przez dwie ważne postawy: skoncentrowanie życia na Bogu poprzez modlitwę oraz dar z życia ofiarowany za bliźnich, szczególnie tych, którzy najbardziej tego potrzebują. Na podobieństwo Jezusa Chrystusa.

Ostatnie kroki mojej pielgrzymki kieruję do grobów widzących – tych, którzy pozwolili, aby światło Boże ich odmieniło. Dziś są „świecami, które On zapalił” – światłem, które lśni świętością. W krótkiej modlitwie zobowiązuje się do tego, o co mnie prosi Maryja – do modlitwy i ofiary. Za wstawiennictwem błogosławionych Franciszka i Hiacynty proszę o łaskę wierności mojemu zobowiązaniu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
Jak było na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Matko Boska Różańcowa z Fatimy, módl się za nami.
Błogosławieni Franciszku i Hiacynto Marto, módlcie się za nami.

Kończę tę pielgrzymkę znakiem krzyża: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

PRZEWODNIK PIELGRZYMA

UŚWIĘCENI
W CHRYSTUSIE